

futott a hálóba. Így Linus utolsó ebédje is elmaradt Hakon házában. A levélben Jonas röviden arról tudósította családját, hogy ezen a napon reggel már egy tengerjárón utazik, mert kivándorol Amerikába.

És valóban, bár Linus e házban soha többé nem járt, gjeldjét megtartva már három év múlva támogatni tudta Livát, aki később sikeresen házasságot is kötött. A támogatásra amúgy különösen nagy szükség is lett, mert Hakon harmadik tengeri útjáról nem tért vissza. A hajón halt meg járványban, messze Malájföldön.

Az egyetemi évek nagyon szépek voltak, egy sokkal rendezettebb fiatalembert láttak, aki magabiztos, nyíltabb ember lett, halk szavú, megfontolt. Linus szerelmes volt. Olyan lelki társra talált, akinek máshogy, és teljesebben tudott megnyílni, mint Tiril néninek. A lelkében lévő nagy úr lassan eltűnt, fájdalmas nagy sebe behegedt.

Országuk egyesítéséről, diplomáciai lépésekről beszélt mindenki a városban. Úgy tűnt, eljön az az idő, amikor az ország újra egyesülni tud elcsatolt részeivel. Az egyik Hopen, egy távolabbi rokon utat tervezett a messzi északra. Linus beszélt vele, és rávette, hogy ha a „Városba” is eljut, juttasson el egy kis levelet, és egy fényképet magáról apjának. Ha csak leteszi valakinél, biztos szólnak neki. És ha látja apját, mondja meg, jól van, sokat tanul, már egyetemista. Az ember csak fél év múlva került elő. Szavát alig lehetett venni. Kirabolták út közben, a gyorsan megírt levélkét se tudta eljuttatni Svarhoz.

- Apád igen megindult volt, faggatózott. Mondtam, jól vagy, igen megnőttél, tanulsz sokat. De nem volt sok időnk.

Többet nem is lehetett kihúzni a kelletlen emberből.

(folytatjuk)

VEÉR I. TAS

VERS...

Születésnapra

‘Mint tudjuk’ ez a legesleg-egészségesebb, és
ami ma sláger:

‘természetes!’ dolog a világon,
mert minél többed van belőle, annál tovább
élsz!

(Kitől is hallottam?)

Többet-e, vagy tovább?
Múlattad, vagy mulattad az időd?

Teltek, vagy múltak a napok-évek?
A Varázshegyen?
Vagy a Hegyen,

ahol csakha szikrányira is,
de Te is, én is, elnémulva,
láthattunk igazi, örökké ‘kúúl’ arcokat?

Bár készítettünk volna ott, legalább egy,
egyetlenegy, komfort-mentes, szűk, ilyen-
olyan – sátrat!?

Mondjuk inkább: Hajlékot.....

Akkor visszatalálhatnánk oda, ‘haza’?

Most tehát nyomozunk-nyomozgatunk utána,
talán még nem ‘döglött akta’ az ügyünk... ..
nem telt be az elévülési idő.

Noha őt mi csak újra szeretnénk látni,
ő minket utol akar érni.

Minket,
a hajléktalanokat.

Rabbi, mondd, hol laksz?

(2019.április 23ra,)

Válassz-válasz

Megint zökkent a tér-időm,
biccent egyet a számsor,
mehúzta hosszú uszályát,
a vége lemarad, foszlad-szakad.

Közepén is látok... .. látok?
Érzek! Táguló lyukakat,
a Semmit. Vagy ami már végleg elbújt.

Befoltoznám, javítgatnám ezt a köntöst,
(.. ..akar-e valaki rá sorsot vetni?)
a régire új anyagú foltot vetve.
(.. ..akár tömlőmbé is töltenék új bort?)

Ne! Nevetnének csak a bohócon:
ősz alig-haj, s kockásra-foltozott, borszagú ruha!
Mert - ugye, - mállik a tömlő is, csepeg az új
bor

Hja, kérem: új ruha kell, s új tömlő!?
Holnap tán igen,
ma még egyik sem késő.

(2019.ápr.24.)